

УСТАВНИ СУД

Велико веће *Уставног суда* и
председница *Уставног суда* госпођа Снежана МАРКОВИЋ, дипл. правница
Булевар краља Александра 15
11000 БЕОГРАД
kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs

ПРИМЉЕНО
у Уставном суду
Републике Србије
Дана 7 DEC 2021 год.

УСТАВНИ СУД

Велико веће *Уставног суда* и
председница *Уставног суда* госпођа Снежана МАРКОВИЋ, дипл. правница
Булевар краља Александра 15
11000 БЕОГРАД
kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs

ПРИМЉЕНО
у Уставном суду
Републике Србије
Дана 17 DEC 2021 год.

УСТАВНИ СУД

Велико веће *Уставног суда* и
председница *Уставног суда* госпођа Снежана МАРКОВИЋ, дипл. правница
Булевар краља Александра 15
11000 БЕОГРАД
kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs

ПРИМЉЕНО
у Уставном суду
Републике Србије
Дана 17 DEC 2021 год.

Доставља се преко епоште или интернета:

Држављани, политичке странке и медија Републике Србије

Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике (због повреда *Устава* с дубоким негативним последицама по народ и државу једногласно разрешен положаја, функције и дужности председника Републике 11. и 18. јула и 12. септембра 2020. од неорганизованих, слободно и добровољно окупљених, грађана пред Домом Народне скупштине о чему је писмено био обавештен)
predstavkegradjana@predsednik.rs

ВОЈСКА СРБИЈЕ

Генералштаб Војске Србије
Начелник Генералштаба генерал потпуковнк Милан МОЈСИЛОВИЋ
vojska.srbije@mod.gov.rs

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Министар Александар ВУЛИН
info@mup.gov.rs

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Патријарх ПОРФИРИЈЕ kp@spc.rs, info@spc.rs,
Рашко-призренска епархија у егзилу, uredniksrbinookup@gmail.com,

Њ.К.В. југословенски престолонаследник господин Александар Петра КАРАЂОРЂЕВИЋ, pr@dvor.rs

Предмет: Допуњена иницијатива од 06.12.2021. г. *Уставном суду* да (у пуном саставу, тј. Велико веће *Уставног суда*) оцени уставност и сагласност с *Уставом Закона о референдуму и народној иницијативи* објављеног у Службеном гласнику Републике

УСТАВНИ СУД

Велико веће Уставног суда и
председница Уставног суда госпођа Снежана МАРКОВИЋ, дипл. правница
Булевар краља Александра 15
11000 БЕОГРАД
kabinet.predsednika@ustavni.sud.rs

Доставља се преко епоште или интернета:

Држављани, политичке странке и медиа Републике Србије

Александар ВУЧИЋ, проглашени председник Републике (због повреда Устава с дубоким негативним последицама по народ и државу једногласно разрешен положаја, функције и дужности председника Републике 11. и 18. јула и 12. септембра 2020. од неорганизованих, слободно и добровољно окупљених, грађана пред Домом Народне скупштине о чему је писмено био обавештен)
predstavkegradjana@predsednik.rs

ВОЈСКА СРБИЈЕ

Генералштаб Војске Србије
Начелник Генералштаба генерал потпуковнк Милан МОЈСИЛОВИЋ
vojska.srbije@mod.gov.rs

МИНИСТАРСТВО УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА

Министар Александар ВУЛИН
info@mup.gov.rs

СРПСКА ПРАВОСЛАВНА ЦРКВА

Патријарх ПОРФИРИЈЕ kp@spc.rs, info@spc.rs,
Рашко-призренска епархија у егзилу, uredniksrbinaokup@gmail.com,

Њ.К.В. југословенски престолонаследник господин Александар Петра КАРАЂОРЂЕВИЋ, pr@dvor.rs

Предмет: Допуњена иницијатива од 06.12.2021. г. Уставном суду да (у пуном саставу, тј. Велико веће Уставног суда) оцени уставност и сагласност с Уставом Закона о референдуму и народној иницијативи објављеног у Службеном гласнику Републике Србије број 111 од 25.11.2021.г.

Поштоване све судије Уставног суда,
поштована председнице Уставног суда госпођо Снежана МАРКОВИЋ, дипл. правнице,

ДОПУЊЕНА ИНИЦИЈАТИВА УСТАВНОМ СУДУ

Уставном суду се подноси, на основу првог става члана 166, тачке 1. члана 167 и другог става члана 168 Устава, допуњена иницијатива од 06.12.2021. г. да Уставни суд у пуном саставу (Велико веће) покрене и спроведе поступак оцене уставности и сагласности с Уставом новог Закона о референдуму и народној иницијативи (Службени гласник Републике Србије, број 111 од 25.11.2021.г.). Допуна се односи на члан 43, на део о народној иницијативи тог новог Закона, и на наш Закључак.

НАДЛЕЖНОСТ УСТАВНОГ СУДА

Уставни суд је и надлежан и обавезан према првом ставу члана 166 и тачки 1. члана 167 Устава да оцени уставност закона и сагласност закона с Уставом.

С обзиром на важност и далекосежне могуће дубоко негативне последице по народ и државу новог Закона о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021.г. предлагемо да одлуку донесе Уставни суд у пуном саставу, тј. Велико веће Уставног суда.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Народна скупштина Републике Србије је на својој *Другој посебној седници*, одржаној 8. новембра 2006. године, донела ОДЛУКУ О ПРОГЛАШЕЊУ УСТАВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ (Образложење РС број 37, у име Народне скупштине потписао њен председник Предраг МАРКОВИЋ у Београду, 8. новембра 2006. године). Одлуку је донела на основу члана 133, став 3, *Устава* Републике Србије и члана 25 *Закона о референдуму и народној иницијативи* („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98.). Значи да је један од основних аката на којима се заснивала та *Одлука* био тадашњи *Закон о референдуму и народној иницијативи* („Службени гласник РС“, бр. 48/94 и 11/98.). У њему је јасно било одређено када је гласање на референдуму пуноважно:

Референдум је пуноважан ако је на њему гласала већина грађана који имају бирачко право и који су уписани у бирачки списак у складу с овим законом.

Одлука о питању које је било предмет изјашњавања на референдуму сматра се донетом уколико је за њу гласала већина грађана из става 1. овог члана, ако Уставом, законом или статутом није за то предвиђен већи број.

Акт који је потврђен на референдуму проглашава се у складу с Уставом, законом и статутом.

Члан 24 *Закона о референдуму и народној иницијативи* из 1994. и 1998. године.

Тај Закон је један од основа за ОДЛУКУ О ПРОГЛАШЕЊУ УСТАВА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ. Зато нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* треба обавезно да обухвата захтеве и услове тог Закона из 1994. године и 1998. године. У супротном руши *Устав*, а то чини нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. **Он уопште не утврђује када је гласање на референдуму пуноважно! Он дозвољава да се сматра да је гласање пуноважно без обзира колико бирача гласа!** Такво гласање је испод ранга гласања за Скупштину станара неке зграде! (Пример: Због недоласка већине представника станара два пута је одлагано гласање за избор чланова *Скупштине станара зграде број 31 у Цона Кенедија, 11070 Београд*. Одлагано је јер је станарима било јасно да је такво гласање пуноважно само ако гласа више од 50% власника станова или њихових представника).

Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. у свом члану 11 утврђује:

Одлука на обавезујућем референдуму донета је ако је за њу гласала већина изашлих грађана на територији за коју је референдум расписан.

Одлука из става 1. овог члана производи правно дејство од дана проглашења укупних резултата референдума.

Члан 11 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г.

Овим чланом се потврђује да није битно колико грађана учествује на гласању и да чак и ако само један човек гласа онда његов глас одлучује на том гласању!

Устав у члану 203, став 7., утврђује да је Народна скупштина дужна да акт стави на републички референдум ако се акт о промени *Устава* односи на одређене јасно дефинисане одредбе *Устава* у том пасусу, а имајући у виду, ослањајући се на, тада важећи *Закон о референдуму и народној иницијативи* из 1994. и 1998. г. Тај *Закон* у свом члану 24 јасно одређује када је гласање на референдуму пуноважно. Зато *Устав* не разматра те и не утврђује (члан 108 *Устава*) када је референдум пуноважан. Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. не испуњава тај уставни предуслов. Зато је он неприменљив и не може да важи. Не важећи је, ништаван је, према члану 194 *Устава*. Такво гласање није референдумско. Оно није меродавно за примену 6.ог и/или 7.ог става члана 203 *Устава*.

Члан 108 *Устава* утврђује да је Народна скупштина обавезна да распише референдум на захтев најмање 100.000 бирача. У Србији има више од 100.000 људи који би потписали захтев Народној скупштини да се распише референдум о усвајању новог *Устава* – *Устава* Краљевине Србије. Могло би да се деси да неколико стотина хиљада људи који су за монархију надмаши број оних који су за републику и да њихов заједнички број изашлих на гласање не прелази 50% од укупног броја бирача. По члану 11 новог *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. монархисти би тако укинули Републику Србију и основали мирнодопски, „по *Уставу*“, Краљевину Србију.

Све ово показује да тај нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. уопште није закон о референдуму (и народној иницијативи). Народна скупштина и Председник Републике сматрају да имају право да мењају суштински смисао и значење појма РЕФЕРЕНДУМ! Да га срзоају на најнижи могући, али недопустиви, ранг!

Према члановима 37 и 52 *Устава* сваки пунолетан, пословно способан, држављанин Републике Србије има правну способност и има право да бира и буде биран. Чланови 43 и 46 *Устава* јемче слободу мисли, савести, уверења, мишљења и изражавања. То значи да сваки бирач има слободу да одлучи да ли ће да учествује на референдумском гласању. Један од могућих разлога је да бирач, а и већински део грађана, сматра да постављено питање за референдум нити има смисла нити је оправдано да се о њему гласа (у датој ситуацији у којој се налазе народ и држава). Зато то лице, већина грађана, следствено, неће ни да учествује на таквом референдуму. Пошто је референдум гласање на коме народ може слободно да се изјасни и да се утврди његов став и пошто је Република Србија заснована на владавини права и социјалној правди, начелима грађанске демократије, људским и мањинским правима и слободама (члан 1 *Устава*), зато гласање може да буде референдумско у Републици Србији само ако се утврди када је то гласање пуноважно и да то може да буде једино ако гласа најмање више од 50% бирача. Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. дозвољава у свом члану 11 да само један бирач одлучи о предлогу изнетом на референдум ако је то лице једино гласало! То је супротно и члану 1 *Устава* и члану 2 *Устава* да су грађани, што значи најмање њихова већина – више од 50% бирача, извор суверености Републике Србије. Прихватањем да мањина бирача, без обзира колика је та мањина, може да одлучи о промени уставних одредби за које мора да се одржи референдумско гласање, је супротно члану 1 *Устава* о демократском карактеру Републике Србије и недозвољено је према ставу 2. члана 2 *Устава* да нико не може да одузме сувереност од грађана, и противно је ставу 2. члана 3 *Устава* да власт мора да се повинује *Уставу*.

Чињеница је да данас неприкосновено влада једна странка (Српска напредна странка) и да ће гласати њени дисциплиновани чланови и чланови њених коалиционих партнера, који сви заједно не прелазе 50% укупног броја бирача (2.300.000 бирача, што је око 33 % од укупног броја бирача). Зато овај нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. омогућава највећој странци (уз подршку њених коалиционих партнера) да непосредно врши власт и подчини је себи, што изричито забрањују други став члана 3 и четврти став члана 5 *Устава*, ако на гласање изађе мање од 50% бирача. Да би се то избегло неопходно је да референдумско гласање буде у суштинском смислу референдума. Минимални услов је да најмање више од 50% бирача изашлих на гласање чине и потребан и довољан број бирача да би то гласање било референдумско и пуноважно.

Да би гласање било истинско у суштинском смислу референдума треба (према члановима 1-3, 5, 19 и 20 *Устава*) да је предлог изнет на гласање усвојен ако је за њега гласало најмање 50% од укупног броја бирача.

Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. уводи следећу одредбу:

Скупштина може донети акт супротан акту односно питању потврђеном на референдуму или изменама и допунама тог акта мењати суштину потврђеног акта односно питања тек по истеку две године од дана одржавања референдума, уз обавезу спровођења саветодавног референдума о том питању.

Обавезност одлуке из става 1. овог члана не постоји у случају спровођења саветодавног референдума.

Члан 43 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г.

Мишљење грађана на саветодавном референдуму утврђује се гласовима већине изашлих грађана и није правно обавезујуће.

Члан 12 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г.

Чланови 12 и 43 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. и чињеница да тај закон не утврђује који број бирача обезбеђује да је то гласање пуноважно референдумско гласање доказују следеће:

1. И ако је Народна скупштина *носилац уставотворне и законодавне власти у Републици Србији* (члан 98 *Устава*) она је само *највише представничко тело у Републици Србији* (исти члан 98 *Устава*). Њој чланови 12 и 43 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. додељују право и моћ суверена државе. Она нема то право нити је надлежна да такву одлуку донесе према члану 99 *Устава* о њеној надлежности.
2. Моћ и ауторитет суверена Републике Србије, које Народној скупштини додељују чланови 12 и 43 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г., значи да се од грађана одузима сувереност што је супротно и 1. ставу члана 2 *Устава* да *сувереност потиче од грађана* и 2. ставу члана 2 *Устава* да *ниједан државни орган, политичка организација, група или појединац не може присвојити сувереност од грађана, нити успоставити власт мимо слободно изражене воље грађана*.
3. Одзимањем суверености грађанима одбацују се *владавина права, социјална правда, и начела грађанске демократије* гарантована чланом 1 *Устава*. Одзимају се *људска права и слободе* за које *Устав* јемчи у својим члановима 1 и 18.
4. Чланови 12 и 43 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. и чињеница да тај закон не утврђује који број бирача обезбеђује да је то гласање пуноважно руше владавину права која је *основна претпоставка Устава и почива на неотуђивим људским правима* према 1. ставу члана 3 *Устава*.
5. Чланови 12 и 43 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. и чињеница да тај закон не утврђује који број бирача обезбеђује да је то гласање пуноважно дозвољавају властима да се не повинује *Уставу*. На пример: Народна скупштина, која доноси законе (члан 99 *Устава*), и председник Републике, који је обавезан да брани *Устав* (4. став члана 114 *Устава*) и да проглашава или не прихвата закон. Тиме *Закон* омогућава да највиши државни органи делују супротно 2. ставу члана 3 *Устава*.
6. Чланови 12 и 43 новог *Закона о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. потпуно елиминишу грађане из управљања државе и доношења *Устава* и закона укидајући им право да својим већинским неучествовањем на гласању по изнетом предлогу утичу да се тај предлог не усвоји, већ да се одбаца. Тиме су грађани доведени у нови облик ропског положаја. То 1. став члана 26 *Устава* строго забрањује. Зато је и тиме нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. противустанован.
7. Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. омогућава успостављење власти и промену *Устава* мимо народне воље; омогућава елиминисање народа из одлучивања

о држави, државној политици, економији,....., о узимању кредита у име народа и државе, о прихватању међународних споразума или укључивања државе у међународне организације (Европска унија, НАТО, Евроазијска унија,...). Грађани постају умни, духовни, и физички робови. 1. став члана 26 *Устава* строго забрањује да било ко буде држн у ропству или у положју сличном ропском.

8. Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. дозвољава да група од 250 људи проглашених за народне посланике може својевољно да мења *Устав*, да распродаје делове државе, делове њене територије, да мења демографску структуру становништва Републике Србије, упркос томе што се није гласало за њих појединачно, лично, као народне представнике на шта обавезују чланови 1 – 3 *Устава* већ се гласало за папир назван *Изборна листа* чиме су они одређени као представници носиоца изборне листе супротно првом ставу члана 2 *Устава*. Тиме и они и носилац изборне листе одузимају сувереност грађанима кршећи други став истог члана 2 *Устава*. То су дубоке негативне, противуставне последице новог *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г.

Народном иницијативом грађани предлажу доношење, измену, допуну, или престанак важења Устава, закона, других прописа и општих аката из надлежности Народне скупштине, односно статута, других прописа и општих аката из надлежности скупштине аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе и подносе друге предлоге у складу са Уставом и законом, односно статутом аутономне покрајине и јединице локалне самоуправе.

Члан 56 новог *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г.

Овај члан новог *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. не утврђује да грађани народном иницијативом могу, на основу чланова 1 -3, и 118 *Устава*, да захтевају од Народне скупштине да покрене и спроведе уставни поступак разрешења председника Републике због његових/њених повреда *Устава*. Председника Републике бирају грађани, народ, (1. став члана 114 *Устава*). Одатле проистиче и право грађана да захтевају од народних посланика као својих представника (1. став члана 2 *Устава*) да Народна скупштина покрене и спроведе уставни поступак разрешења председника Републике када Председник делује противуставно (1. став члана 118 *Устава*). Омаловажавање тог права грађана руши и сувереност грађана гарантовану чланом 2 *Устава* и људска права и слободе супротно члановима 1 и 18 *Устава*, руши се владавина права супротно члану 3 *Устава*. Народна скупштина јесте надлежна да покрене и спроведе поступак разрешења председника Републике на основу предлога *најмање једне трећине народних посланика и председник Републике разрешава се због повреде Устава, одлуком Народне скупштине, гласовима најмање две трећине народних посланика* (1. и 2. став члана 118 *Устава*). Народни посланици треба да буду народни представници (1. став члана 2 *Устава*). Зато треба закон да предвиди да народном иницијативом може народ од Народне скупштине да захтева разрешење председника Републике. Изостављањем тога се опет омаловажавају и демократски карактер Републике Србије, и сувереност грађана и владавина права супротно члановима 1. – 3. *Устава*. То поново потврђује да је нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021. г. састављен да би потпуно обезвредио сва права грађана супротно члановима 1 и 18 *Устава*, укинуо владавину права супротно члановима 1 и 3 *Устава* и подвргао их новом виду ропства супротно 1. ставу члана 26 *Устава*.

Као довољан број потписа за народну иницијативу сматра се најмањи број потписа утврђен Уставом, законом односно статутом аутономне покрајине.

Члан 66 новог *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г.

И *Устав* и нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. не утврђују тај број када је у питању републички референдум. То показује и недозвољену површност новог *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. као и настојање законодавца да народу на сваки начин онемогући вршење своје суверености (члан 2 *Устава*).

Све претходно показује да нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. није сагласан са *Уставом* што је супротно другом и трећем ставу члана 194 *Устава* да је *Устав* највиши правни акт и да сви закони морају да буду сагласни с *Уставом*.

ЗАКЉУЧАК

1. Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. дозвољава да мањина грађана, чак малецка мањина, толико мала да може да је чини само један грађанин, који је једини гласао по том Закону, да одлучи и донесе „референдумску одлуку“.
2. Нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. утврђује да и ако више од 50% грађана не учествује на референдуму онда мањина грађана која учествује на том „референдуму“, а која представља већину грађана изашлих на гласање, одлучује, доноси одлуку. Тиме се унапред одбацује став већине бирача од најмање преко 50% од укупног броја бирача. Последице су следеће:
 - руши се демократски карактер Републике Србије супротно члану 1 *Устава*, руше се владавина права, социјална правда, људска права и слободе гарантована такође чланом 1 *Устав*, члановима 18, 1. став, и 19, 1. став, *Устава*,
 - онемогућава се да грађани врше своју сувереност истинским референдумом чији је минимални захтев био утврђен у члану 24 укинутаг 25.11.2021.г. *Закон о референдуму и народној иницијативи* из 1994. и 1998. г.,
 - мења се суштина појма, мења се смисао, обезвређују се значај и важност појма и институције РЕФЕРЕНДУМ,
 - гласање најнижег могућег ранга се проглашава за референдумско чиме се изиграва уставни захтев из става 7 члана 203 *Устава* да се одржи референдумско гласање по Закону о референдуму и народној иницијативи од 1994. и 1998. г., који је важио и на основу кога је био проглашен садашњи *Устав*, чиме се изиграва став 7 члана 203 *Устава*,
 - одбацује се, супротно члановима 1, 3 и 18 *Устава*, владавина права као основа *Устава* и Републике Србије на неутуђивим људским правима и правима грађана представљеним својом апсолутном већином; омогућава се да се власт не повинује *Уставу* што је све супротно члану 3 *Устава*,
 - очигледно се омогућује да највећа политичка странка непосредно врши власт и да је подчињава себи што изричито забрањује последњи став члана 5 *Устава*,
 - делује се против људског достојанства већине грађана супротно члану 23, 1. став, *Устава*, а тиме и против људског достојанства народа,
 - повређује се психички интегритет већине грађана супротно члану 25, 1. став, *Устава*,
 - омаловажава се слобода мишења и изражавања већине грађана чиме се делује супротно првим ставовима чланова 43 и 45 *Устава*.
3. Чињеница да нови *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. не утврђује услове при којима је референдумско гласање пуноважно, и да чланови 12 и 43 новог *Закон о референдуму и народној иницијативи* од 25.11.2021.г. стављају држављане Републике Србије у нову врсту ропског положаја је довољно да се тај Закон у целисти поништи истинитим проглашавањем да је противустанован.

4. Нови Закон о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021.г. не дозвољава грађанима да своју сувереност, своја људска права и слободе, и владавину права, остварују мирнодопски уставним поступком да народном иницијативом, преко својих слободно изабраних представника – народних посланика, остваре да Народна скупштина покрене и спроведе уставни поступак разрешења председника Републике због његових повреда Устава. То су уставна права и слободе грађана на основу чланова 1-3, 18 и 118 Устава. На основу члана 118 Устава то је у надлежности Народне скупштине.
5. Све претходно изложено доказује да је нови Закон о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021.г. противуставан чиме се делује супротно првом и другом ставу члана 194 Устава да је Устав највиши правни акт и да сви закони морају да буду у складу с Уставом.
6. Нови Закон о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021.г. омогућава потпуно рушење уставно-правног система Републике Србије.
7. Нови Закон о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021.г. отвара противуставно уништавање Републике Србије.
8. Нови Закон о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021.г. поспешује насељавање миграната на основу међународних уговора скриваних од грађана супротно члановима 1-3 и 18 Устава. То омогућава истребљивање Сербског/Србског/српског народа из Републике Србије. Циљ је да Република Србија не буде више (једина) суверена држава српског народа супротно члану 1 Устава те се противуставно мења демографски састав Републике Србије.
9. С обзиром на далекосежне негативне последице новог Закона о референдуму и народној иницијативи од 25.11.2021.г. предлажемо Уставном суду да у свом пуном саставу, тј. да Велико веће Уставног суда, донесе одлуку по овој иницијативи.
10. Временски ток има битан утицај на збивања с народом и државом. Зато је неопходно да Уставни суд посвети потпуни временски приоритет доношењу одлуке по овој иницијативи најпре поднетој Уставном суду 06. 12. 2021. г. и допуњеној овим поднеском који потпуно обухвата тај претходан. Народна скупштина је заказала гласање за 16.01.2022.г. које противуставно проглашава за референдумско да би променила Устав мимо воље грађана, без сагласности народа! Ставила нас је пред јасан противуставан избор: УКИДАЊЕ НАШЕ ДРЖАВЕ ИЛИ ЊЕНО СПАСЕЊЕ! ИСТРЕБЉЕЊЕ СРБА У СРБИЈИ ИЛИ РАЂАЊЕ! РОПСТВО ИЛИ СЛОБОДА! Зато очекујемо да Уставни суд одлучи по овој иницијативи у складу с Уставом пре 16.01.2022.г.

ПОТПИСНИЦИ

Потписници су само држављани Републике Србије с бирачким правом.

Следе 10 (десет) листи са својеручним потписима 109 потписника. Листе потписника су саставни део овог поднеска.

Београд, 17. децембар, 2021. године.

Иницијативу с листама потписника, у име свих
потписника подноси, с поштовањем,

Др Љубомир Т. ГРУЈИЋ,
професор у пензији,
Џона Кенедија 31/15,
11070 Београд